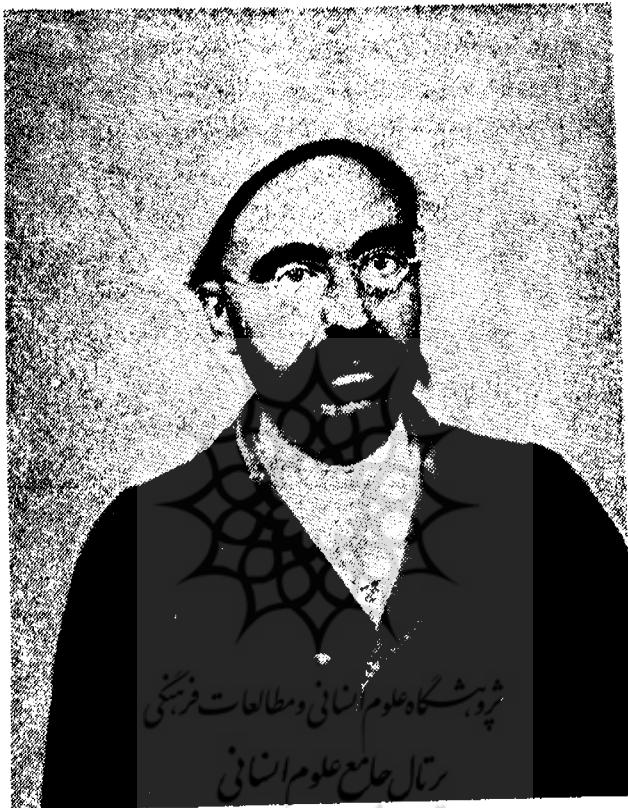

کرامت رعنا حسینی
شیراز

موزه‌ای از عکس و خط

میرزا حسن عکاس

در پشت بازار و کیل شیراز کوچه‌ای است بنام عکاس باشی، چون خانه میرزا حسن عکاس در آن است.

این میرزا حسن عکاس باشی که طبیعی لطیف داشته، و گاه گاهی شعری می‌سروده، و تخلص کتاب می‌کرده (۱)، و خط نسخ را به اسلوبی استادانه می‌نوشه، به سبب جهاندیدگی و زباندانی و گذرانیدن جوانیش در عصر نهضت مشروطیت چون هزاران کاسب با سواد به صفت متعبدان و آزادی خواهان پیوست، و همین آرزوی بیداری ملت و شوق وطن خواهی بود که او را بر انگیخت تا دستوری در زبان فارسی بنویسد که دو سال بعد از مرگش بنام قانون سخن (۲) به چاپ رسید. اما هیچ یک از هنرها یا شی چون هنر عکاسیش گویای روح آزاد، خواهی و علم دوستی و وطن پرستی او نبود. عکس‌هایی که او گرفته هنوز دست بدستمی گردد، ذیرا جوهر آزادگی و مردم دوستی و وطن پرستی و عالم پروردی در آنهاست، و چه خوب

شوریده شیرازی در وصفش گفته :

این همه صورت بیست و خودنش صورت پرست خامه اش صورت نگار و دیده اش معنی نگر (۳) در خاتمه کتاب قانون سخن مختصری از احوال او آمده و آن این است که :

« مولدش در قصبه کازرون در سنه هزار و دویست و هفتاد و دو بوده ، تا من باز زده سالگی در کازرون مشغول درس گردید ، بعد به بوشهر رفته ، چندی نزد پدر مشغول تجارت بوده ، چون والدش به کازرون رفت چندی دیگر مشغول به منعطف صحافی شده ، و بعد به بحرین رفته ، مدتی در پست خانه خدمت کرده و مدتی توقف نموده ، بعد از آن به هندوستان شناخته .

بیست سال در بندر بمیشی اقامت نموده ، اوایل ورودش مشغول کتابت شده ، و چندین کتب علمی به فارسی و عربی نوشته و چاپ نموده (۴) ، زیرا که خط نسخ را خوش می نگاشت ، بعد از مدتی مشغول تعلیم و تدریس افسران انگلیسی گشته ، و پر حسب خواهش مرحمت و غفران پناه آفای مسیح السلطنه کار گذار دولت علیه ایران در انجمن علمی فارسیان ایرانی مشغول تعلیم و تدریس گردیده ، در ضمن مشغول تجارت و مهامله شده ، و علم منعطف عکاسی را به نحو اکمل آموخته تا درسنۀ هزار و سیصد و دوازده به بوشهر معاودت نموده .

بر حسب خواهش شاهزاده رفت الدوّله به کازرون آمده ، و عکسهای متعدد آنداخته ، و مورد مرحمت حضرت والا شدند ، و دو سال در کازرون توقف نموده ، و اعیان کازرون کمال احترام نمودند . و برای تکمیل اسباب به بمیشی رفته و اسباب عکاسی ممتاز خرید کرده مراجعت به بوشهر نمودند . و به عنزم زیارت اماکن منیر که به عنیات عرش درجات مشرف گردیده ، حضرت مستطاب شیخ العراقين کمال احترام فرموده ، و معاشرت از حر کت نموده ، یک سال تمام در عنیات عالیات توقف نموده ، و عکس های متعدد از اماکن منیر که و علماء و اشراف و اعیان برداشته ، سنه هزار و سیصد و شانزده به بوشهر آمده ، دو سه ماہ مانده برای شیراز حر کت نموده .

در سنه هزار و سیصد و هفده وارد شیراز گردیده ، و مدت بیست سال در شیراز مشغول به منعطف عکاسی بوده ، روز بیست و ششم ماه مبارک رمضان سنه هزار و سیصد و سی و شش این جهان فانی را دواع نموده ... اوزبان عربی و هندی را بخوبی می دانسته و انگلیسی هم کمی دارا بوده ... ، پدرش از سلسله نجبا و خواجه کان (۵) کازرون است .

باری ، او در سال هزار و سیصد و بیست و چهار آن خانه را ساخت که چون بیشتر خانه های قدیمی شیراز دارای دو دستگاه ساختمان اصلی دو طبقه است ، یکی رو به آفتاب (شمالي) و دیگری پشت به آفتاب (جنوبي) ، با یک باریک سازی درست پشت به کوچه (عربی) که دالان وروی و آشپزخانه در آن است ، و سمت رو بروی آن (شرقی) دیوار طاق نهاست . در طبقه اول ساختمان رو به آفتاب دو زیر زمین و در طبقه دومش دو اطاق سه دری

و پنج دری دارد که ایوانی سرپوشیده در جلو آن هاست . عمارت پشت به آفتاب سکودار است ، و هر طبقه شامل یک سه دری است که از یک طرف به کف کش کن و از طرف دیگر به پستونی دو درباز می شود .

میرزا حسن عکاس خوش ذوقی کرده سقفهای ایوان و پنج دری از طرف رو به آفتاب را کف کش کن و سه دری با در کهای طبعة دوم از طرف پشت به آفتاب را میدان و جلوه گاه هنر عکاسی خویش نموده ، یعنی سقفها را خانه بندی (۶) کرده و دره رخانه عکسی قاب گرفته ، و همچنین بر روی شیشه در کهای سه دری عکس های چاپ نموده ، و جالب تر اینکه بر شیشه های رنگین حاشیه در کهای اشعاری به خط نسخ پخته و زیبایش نوشته و سپس با ظرافت و ذبردستی آنها را حکا کی نموده . راستی که با این همه ذوق و هنر خانه محقق و کاسب کارانه اش را آراسته تر از نگارخانه مانی نموده ، و از طراوت ذوقش چنان خجسته مکانی پیا گشته که خود غرق در تماشایش شده ، و از سر غرور و شادی در اطراف اطاقها و در کهای این قصيدة سعدی را نوشتند :

تمام گشت و مزین شد این خجسته مکان به فضل و منت پروردگار عالمیان

آری، چند سال پیش - از آن جایی که سرگرم مطالعه و تحقیق درباره فارس و بخصوص شیراز بودم - این خانه را پیدا کردم ، و چون بیم آن بود که گردش روزگار آن را نابود کند به فرزندان او پیشنهاد کردم که آن را به اداره فرهنگ و هنر بفرشند . آنها پیشنهاد مرآ پذیرفتند چون از طرفی مغایل بودند و در آن خانه جایشان تنگ بود ، و از طرف دیگر توادگان تحصیل کرده و صاحب جاه آن مرحوم خوش نداشتند پائین شهر ذندگی کنند ، بنابراین پس از مدتی آمادگی خود را برای فروش آن به اداره فرهنگ و هنر اعلام کردند ، آن هم با قیمتی بسیار ارزان یعنی شائزه هزار تومان ، که متأسفانه پیشنهادشان پذیرفته نشد . من که می دانستم آنها از سر وطن خواهی حاضر شده اند آن را به این ارزانی بفرشند ، و از طرف دیگر خانه ایست در دست خراب شدن چون آنها قصد مهاجرت از آن را دارند ، ناچار آن را به بزرگان و علمائی چون جنابان دکتر سید حسین نصر و ایرج افشار نشان دادم تا برای خرید و نگهداری آن سفارش هایی بنمایند . ایشان که از دیدن آن به شوق آمده بودند ، برای خرید و نگهداری آن توصیه ها و سفارش ها کردند . اما از آن جایی که می گویند : « نامه ای که مراجعت کننده در تعقیبیش نیست و سودی هم ندارد بایگانی کن » در کنچ بایگانی ها ماند ، و سفارش و توصیه ایشان هم بجایی نرسید . تا چندی پیش که آن را فروختند ، عکس و شیشه های رنگینش را بیرون آوردند و برای فروش به اداره فرهنگ و هنر عرضه کردند به بیهای عکسی پنج تومان ، که باز هم موافقت به خرید آنها نشد .

اما شنیدنی این است که همان اداره ای که حاضر نشد آن خانه را به شائزه هزار تومان بخرد ، و بعد هم حاضر نشد برای هر عکس پنج تومان پردازد ، ناگهان تعدادی از آنها را که در سقف ایوان بود و باران خورده و پوسیده بود به دانه ای بیش از صد تومان خرید ... چه جای تمجیب است ، چون خوبان و پاکان و هزار بازی از این طرفه تر بر انگیزند . »

یادداشتها :

۱) چند غزل وقصیده او در آخر کتاب قانون سخن چاپ شده من ۱۸۷ تا ۲۰۳ و بعد هم محمد حسین رکن زاده آدمیت چند شعر او را از همین مأخذ گرفته و در تألیفش بنام داشمندان و سخن سرایان فارس درج کرده ج ۲ ص ۱۷۱ تا ۱۷۴

۲) این کتاب مشتمل است بر دستور زبان فارسی من ۱ تا ۱۵۹ و خاتمه‌ای بر بیان و بعضی از لغز و معما و منتبخی از اشعار قدهماں ۱۵۹ تا ۱۷۹ وباره‌ای از سخنان پادشاهان و وزیر گان س ۱۷۴ تا ۱۷۹ و مختصه‌ی در شرح احوال و اشعار مؤلف من ۱۸۵ تا ۲۰۳ ، و چند نامه از او که به طبعات و دوستان و وزیر گان نوشته من ۲۰۳ تا ۲۲۳ ، و در جمادی‌الثانی ۱۳۴۰ (ه . ق) در مطبوعه محمدی شیراز به خط نسخ حسینعلی ابن ابوطالب کاتب جهرمی به سر ماية محمد رضا هزارشیرازی به قطع وزیری کوچک به چاپ رسیده .

این کتاب در آن روز گار از جمله کتب درسی بوده ، و به سبک کتب صرف عربی تدوین گشته یعنی کلمه را بر سه نوع تقسیم کرده (اسم ، فعل ، حرف) و درسه فصل به شرح آنها پرداخته ، و در سبک تألیف آن گوید :

«چون در یوم مسعود مولود حضرت ختنی مرتب (ص) سنه هزار سیصد و سی و یک هجری ... حضرت حاجی مخبر السلطنه فرماننفرمای فارس ... اطفال مدارس شیراز را برای تشویق و آزمون ... احضان فرمودند ، و هر یک از اطفال با نظام آمده و امتحان داده می‌رفتند ... و الحق بعضی اطفال آنچه خوانده بودند خوب امتحان دادند تا ... حضرت اشرف فرمودند که در علم صرف و نحو عربی و حساب و جغرافیا و غیره آنها خوب امتحان دادند ، خوب است این‌ها را بزبان خودمانی امتحان بدهند ، و به ... طفلی ... فرمودند بنویسید : « منت خدای را عز و جل که طاعتشن موجب قربت است » آن طفل معطل و حیران ماند ، مثل این که نمی‌داند و نمی‌فهمد ، معلم هم فهمید که نمی‌داند پیش آمد ، و به عرض ... رساند که ما کتابی که در قواعد زبان فارسی باشد نداریم که به اطفال بیاموزیم . اقل الناس میرزا حسن عکاس که برای اندادخن عکس حاضر بودم از شنیدن این سخن نهایت متأسف شدم ، و با خود گفتم که چرا باید این همه کتب متعدد در علم صرف و نحو عربی نوشته شده باشد ... ولی در قواعد زبان ... خودمان یک کتاب هم نوشته نشده باشد که اطفال در مدارس بخوانند و از قانون سخن خود مطلع شوند ، و هنوز از زبان اصلی خود هیچ ندانسته و نفهمیده شروع به صرف و نحو عربی نمایند ... حقیر ... در بیرون در صدد تحصیل چنین کتابی برآمده ، و هر چه بیشتر جویا شدم کمتر یافتم ... اگرچه شنیدم که در طهران چند جلد کتاب در قانون سخن فارسی نوشته و چاپ شده ... لیکن هنوز به شیراز نرسیده ، بنابر این کمترین با عدم قابلیت و استعداد هر چه در قطر داشته و از بعضی کتب برداشته در این مختصر نگاشته امید است مقبول آفتد و مفید بحال اطفال مبتدی شود ... (نقل از من ۱ تا ۳)

۳) این بیت از مرثیه‌ای است که شوریده شیرازی در تاریخ فوتش گفته و در من ۱۸۷ قانون سخن چاپ گردیده .

۴) با همه جستجوی که کردم توانستم کتاب‌هایی که به خط او چاپ شده بیاهم ، امید است کتاب‌شناسان در شناسای آنها مرا رعمنون گردند.

۵) شجره خود را بر روی شیشه‌ای چنین حک کرده : «میرزا حسن عکاس این کربلایی علی ابن حاجی حسین ابن حاجی علی اکبر ابن حاجی عبدالحسین ابن خواجه محمدعلی کازرونی»، در اصطلاح نجاران خانه بندی کردن به معنی شترنجی نمودن است .

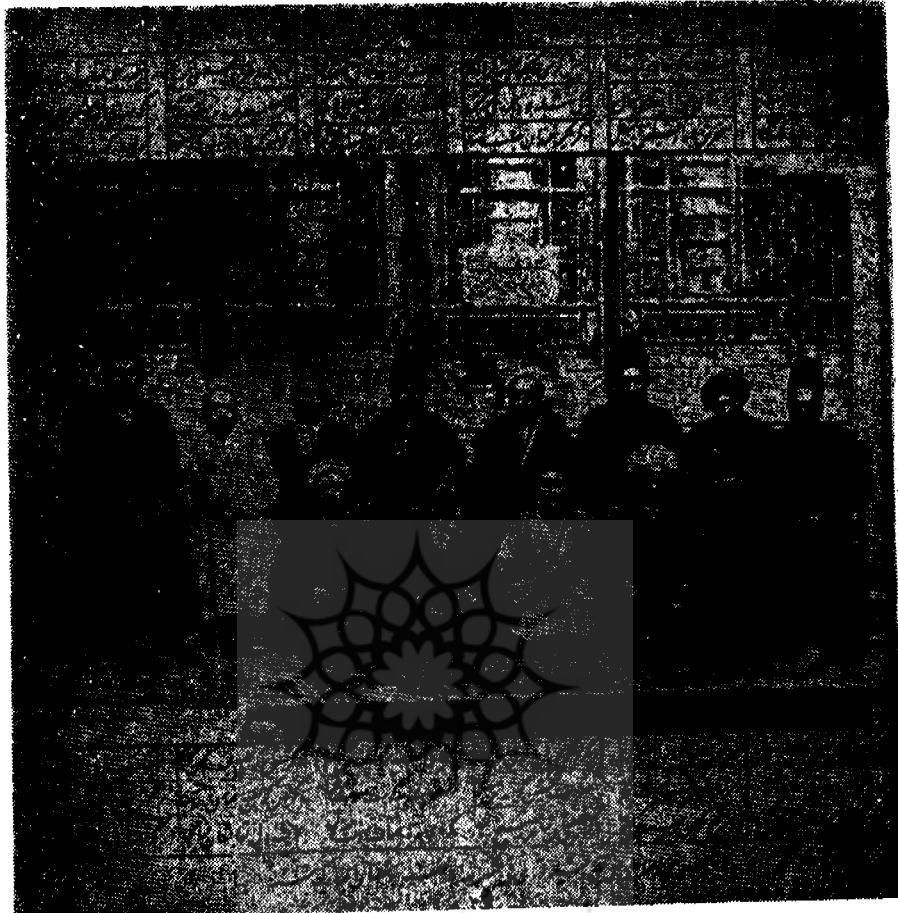
مجله یغما - از جناب کرامت رعنا حسینی امتنان دارد که این مقاله هنری را تنظیم فرموده‌اند و شرمنده‌ام که همه تصاویر زیبای آن را به طبع رساندن توانستیم و نیز شرمنده‌ام که کاغذ‌گلاسه در دسترس نبود. یعنی چندان گران است که مجله یغما خریدن نمی‌تواند. این که فرموده‌اند خانه‌ای ارجمند به شائزده هزار تومان خریداری نشده، من نویسنده را توبیخ می‌کنم که چرا با شرکت ادبی شیراز به خرید آن اقدام ننموده‌اند. حقاً در خور ملامت و سرزنش هستند ، ملامت و سرزنش سخت .

سه قطعه از عکس‌هایی که در این خانه بوده است در این شماره است و بقیه را به تدریج در مجله ملاحظه خواهید فرمود .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
مرکز ملی علوم انسانی

یادآوری

کارها ناتمام خواهی ماند	می‌روی از جهان و آخر کار
از حلال و حرام خواهی ماند	آنچه اندوختی به کوشش ورنج
خود گرفتار دام خواهی ماند	دانه را دیگران خودند و برند
تا ابد زشت نام خواهی ماند	در سفر جاودان بخواهی سوخت

دوازده تن از شامران شیراز

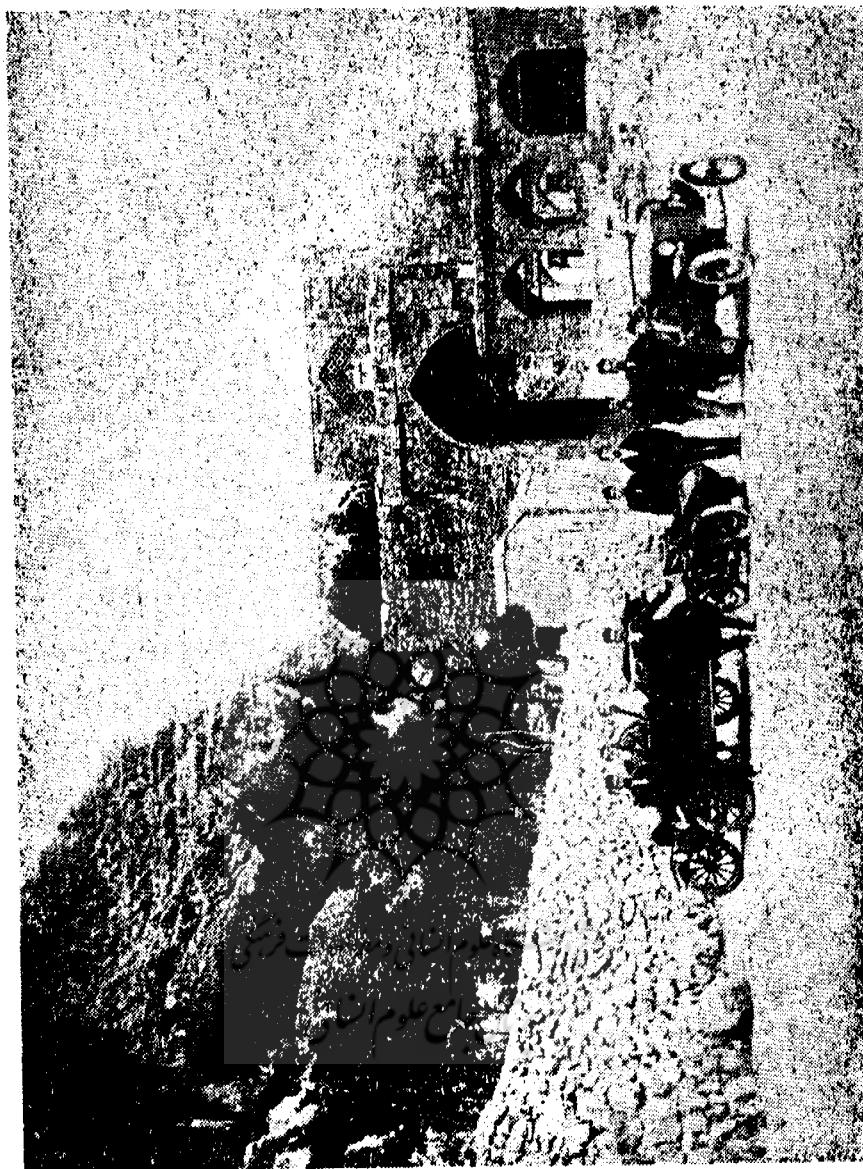
از راست به چه صفت اول (بر صندلی) :

ثار - قدسی - ایزدی - آسوده - فرستالدوله - مادق - نوا - شاعع الملک .

از راست به چه صفت دوم نشسته :

مظفر - حسن - شبشه - فسیحی . که ظاهراً همکان از جهان رفته‌اند . رحمة الله عليهم .

دروازه قدیم قرآن با اولین مائینهای سواری که به شهر شیراز آمد